U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **E. B.,** zast. Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem advokátem se sídlem Brno, Joštova 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 3. 2007, č. j. 56 Az 256/2006 – 35,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 7. 2006, č. j. OAM-766/VL-19-ZA09-2006. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že obavy stěžovatelky z dalších fyzických útoků příbuzných kvůli jejímu náboženskému vyznání nejsou z hlediska řízení o udělení azylu relevantní. Soud poznamenal, že se stěžovatelka žádným způsobem nesnažila své problémy řešit v zemi původu.

Proti rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost. Ta neobsahovala údaj o pobytu stěžovatelky ani údaj o adrese, na níž jí lze doručovat. Dne 3. 5. 2007 krajský soud z databáze Ministerstva vnitra zjistil, že stěžovatelka byla naposledy hlášena k pobytu na adrese P. s. Z., odkud odešla dne 10. 4. 2007. Místo jejího současného pobytu nebylo z dostupné evidence známo. Soud proto přípisem ze dne 7. 5. 2007 požádal zástupce stěžovatelky o zaslání adresy jejího pobytu ve lhůtě 10 dnů. Zástupce ve svém podání ze dne 25. 5. 2007 uvedl, že mu stěžovatelka přislíbila sdělit místo svého pobytu na jednání dne 8. 6. 2007, její adresu pak soudu obratem zašle.

Kasační stížnost byla dne 28. 6. 2007 předložena Nejvyššímu správnímu soudu. Ten zástupce stěžovatelky přípisem ze dne 10. 7. 2007 upozornil na to, že dosud neuvedl na výzvu krajského soudu současný pobyt stěžovatelky a opětovně jej vyzval k tomuto sdělení ve lhůtě jednoho týdne. Zástupce však zůstal nečinný.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v § 33 písm. b) ukládá soudu řízení zastavit, nelze-li zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Vzhledem k tomu, že běžnými procesními postupy ze strany soudu nelze zjistit místo pobytu stěžovatelky, Nejvyšší správní soud shledal naplnění podmínek § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu a řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. listopadu 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu